

ದ್ರೌಪದೀಪ್ರತಾಪ

[ಸೂಚನೆ : ಇದು ಕಡಂದಲೆ ರಾಮಯ್ಯ ವಿರಚಿತ ದ್ರೌಪದೀ ಪ್ರತಾಪ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ]

(ಪಾತ್ರಗಳು : ಧರ್ಮರಾಯ , ಭೀಮ , ಅರ್ಜುನ , ನಾರದ , ಕೃಷ್ಣ , ಸೂರ್ಯವರ್ಮ , ಚಂದ್ರವರ್ಮ , ದ್ರೌಪದಿ , ಸುಭದ್ರೆ , ಬಲರಾಮ , ಕೃತವರ್ಮ , ಸಾತ್ಯಕಿ , ಸಾಂಬ , ಮನ್ಮಥ , ಈಶ್ವರ , ಭೃಕುಟಿ , ಭೃಂಗಿ , ವೀರಭದ್ರ , ಪಾರ್ವತಿ , ಚಂಡಿ , ಕಾಳಿ)

(ಪಾಂಡವರ ಒಡ್ಡೋಲಗ)

ಧರ್ಮರಾಯ : (ತ್ರಿವೃಡೆ-1) ಕೇಳಿರಯ್ಯ ಸಹೋದರಾದ್ಯರು | ಖೂಳ ಕುರುನೃಪನೊಡನೆ ಗೆಯ್ಯುವು | ಮೇಳವಿಸಿ ಹದಿನೆಂಟು ದಿವಸದ | ಕಾಳಗವನು ||

ಧರ್ಮರಾಯ : (ತ್ರಿವೃಡೆ-1) ಉದ್ಧತ ಸಮೀಕದಲಿ ಬಲು ಸ | ಮೃದ್ಧಿಯಿಂದಿಹ ಮಾರ್ಬಲವ ಛಲ | ಬದ್ಧರಾಗುತ ಸಂಹರಿಸಿ ಹವ | ಗೆದ್ದುದಾರು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಅಷ್ಟ-2) ಅವರಿವರೆಂದು ನೀನು | ಭಾವಿಸದಿರು | ಬವರ ಚೌಪಟನು ತಾನು || ಭುವನದಿ ಭಾರತ | ಹವ ಗೆಲ್ಲ ವಿಕ್ರಮಿ | ವಿವರಿಸಲೇನದನು ||

ಭೀಮ : (ಏಕ) ಎನಲು ಕೇಳುತನಿಲಜಾತ | ಕನಲಿ ನುಡಿದ ಸಕಲ ನೃಪರ || ಹನನ ಗೆಯ್ಯ ವೀರ ನೀನೆಂ | ದೆನುವೆಯಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಏಕ) ಮನದಿ ಗರ್ವಿಸದಿರು ಬರಿದೆ | ದಿನಕರಾತ್ಮಭವನ ಗೆಲಿದ || ಘನ ಪ್ರಥನವ ಗೆಲಿದೆ ನಿನ | ಗಣಕವೇ ಭೀಮ ||

ಭೀಮ : (ಏಕ) ಮರುಳ ಬಗುಳದಿರು ದುಶ್ಯಾಸ | ನುರವ ಬಗಿದು ಕರುಳ ತೆಗೆದು || ಪುರವಿನಾಶನಂತೆ ಮೆರೆದು | ದರಿಯೆಯಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಮಟ್ಟಿ) ಕಡುಹನಹುದೊ ಸಪ್ತಕಾದಿ | ಧಡಿಗ ಖಳರ ಕೊಂದು ಜನವ || ಪಡೆದು ರಿಪುಸಂಕುಲವ ಗೋಳು | ಗುಡಿಸಿದೆ ಭೀಮ ||

ಭೀಮ : (ಮಟ್ಟಿ) ಸಾಕು ಸಾಕು ಭಾರತಾಸ | ಮೀಕ ಗೆಲ್ಲ ವೀರ ತಾನೆ || ಪೋಕ ನಿನಗಿನ್ನಾ ವಿಚಾರ | ವೇಕೆಲಾ ಪಾರ್ಥ ||

(ನಾನು ತಾನು ಎಂದು ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ , ಧರ್ಮರಾಯ ತಲೆಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ನಾರದರು ಬಂದು ತಡೆಯುತ್ತಾರೆ)

ನಾರದ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಭಲಾ ಭಲಾ ಬಲ್ | ಕಳವಳಗೊಳದಿರಿ | ತಿಳುಹಿ ತಿಳುಹಿರೆ | ನ್ನೊಳಗೀಗ || ಸಲೆ ಮೂರ್ಖಾಟಕೆ | ಯೋಳು ಮುನಿಸಿನ ಕೊಳು | ಗುಳ ಗೆಯ್ಯುವ ಪರಿ | ಗಳ ಬೇಗ ||

(ಧರ್ಮರಾಯ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ)

ನಾರದ : (ಭಾಮಿನಿ) ಆದರಿಂತು ಪರಾಕ್ರಮದೊಳು ವಿ | ರೋಧ ಹಿಡಿದುರೆ ನೀವೆ ನಿಮ್ಮಲಿ | ಕಾದಿದರೆ ಫಲವಿಲ್ಲವಿದನಾ ಹರಿಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿ || ಸಾದರದಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳಿರೆನು | ತಾ ದಿವಸ್ವತಿಯಾತ್ಮಜಾತವ್ಯ | ಕೋದರರನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದನು ಮುನಿಪ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ||

(ನಾರದನು ಭೀಮಾರ್ಜುನರನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರವೇಶ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಬಂದನು ದೇವರ ದೇವ | ಬೆಂ | ಬಿಡದೇ ಭಕ್ತರ ಕಾವ || ಚಂದ್ರಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶ |
ಚಾರುತರ ವಿಲಾಸ | ಇಂದ್ರನಂದನನ ಭಾವ | ಕರುಣ ಸಂಜೀವ ||

(ಮೂವರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ) ತಾಪಸಾಂಬುಜದಿನಪ | ಸುಕ | ಲಾಪ ಸದ್ಗುಣ ಮುನಿಪ || ಭಾಪುಭಯಂಕರ | ಪಾಪವಿದೂರ ದ |
ಯಾಪರ ಲಾಲಿಸು | ನಾ ಪೇಳುವ ನುಡಿ ||

ನಾರದ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಲಾಲಿಸು ಸಜ್ಜನಪಾಲ ಮುರಾರಿ | ಪೇಳುವೆನಿವರ ಕಂಗಾಲನು ಶೌರಿ || ಪ ||
ಸಾರಸಸಖಜಕುಮಾರಕನಿಂದು | ಭಾರತಾಹವ ಗೆಲ್ಲ ವೀರರಾರೆಂದು || ಸೇರಿ ಸೋದರರ ವಿಚಾರಿಸೆ ಮುದದಿ |
ಸ್ವಾರಾಜಸುತನೆಂದ ಭೋರನೀ ವಿಧದಿ ||

ನಾರದ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಧುರ ಗೆಲ್ಲೆನೆಂದುರುತರ ಪರಾಕ್ರಮದಿ | ನರವೃಕೋದರರು ಕಾದಿರಲು ವಿಕ್ರಮದಿ ||
ತೆರಳಿ ನಾನವರ ಶ್ರೀಹರಿಯ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ | ಕರೆತಂದೆನಿದನು ನಿರ್ಧರಿಸಯ್ಯ ಕಡೆಗೆ ||

(ಮೂವರನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ವಾರ್ಧಕ) ಕ್ಷೋಣೀಂದ್ರ ಕೇಳು ಮುನಿವರನಿಂತರುಹೆ ಚಕ್ರ | ಪಾಣಿ ತಾನಾಲೋಚಿಸಿದ ಬಭ್ರುಬಾಹುವಿನ |
ಗೋಣಕೀ ಮರುತಸಂಜಾತನಿಂದಳಿವಲ್ಲದನ್ಯರಿಂ ಮೃತಿಯಾಗದು || ಕಾಣಲೀಗಲೆ ಸಮಯ ಬಂದಿಪುರದರನತಿ
| ಜಾಣತನದಿಂ ನಾಶಿಸುವೆನುತ ಶತಗಜ | ತ್ರಾಣಿ ಹರಿಜಾತ ನಾರದ ಧನಂಜಯರೊಡನೆ
ಮಂದಹಾಸದೊಳೆಂದನು ||

(ನಂತರ ಮೂವರನ್ನು ಕರೆದು ಕೃಷ್ಣ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಅಷ್ಟ-1) ಅರಿಯೆ ನಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ | ನಿತ್ಯ | ನರನ ರಥಕೆ ಸೂತನಾಗಿ || ತುರಗ ನಡೆಸುವವ |
ಸರದಿಂದ ಸಂಗರ | ನಿರುಕಿಸಿದಾತನಲ್ಲ | ಪೇಳಲೇನೆಲ್ಲ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಅಷ್ಟ-1) ನಾ ತಿಳಿದುದ ಪೇಳಲಿಂದು | ಪಕ್ಷ | ಪಾತವಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು || ಭೂತಳದೊಳು ದೊಡ್ಡ |
ಮಾತು ಬಪ್ಪದರಿಂದ | ಭೀತಿಯ ತಾಳುವೆನು | ಇನ್ನೇನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಅಷ್ಟ-1) ಧುರವನ್ನು ಕಂಡ ವಿಸ್ತರವು | ಪೂರಾ | ವರ ಬಭ್ರುಸೇನನ ಶಿರವು || ಅರಿತಿಹುದೀಗ ಕಂ |
ಧರದೊಳೀ ಹದನವ | ನೊರೆದರುಹಿಸುವೆ ಪೋಗಿ | ವಿವರವಾಗಿ ||

(ಆ ಮೂವರನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಬಭ್ರುಸೇನನ [ಬಭ್ರುಸೇನನೆಂದರೆ ಚಕ್ರ-ಚಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಬರ್ಬರೀಕ]
ರುಂಡ ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಡಕೆಗೆ ಮುಖ ಬರೆದು ಟೋಪನ್ ಹಾಕಿ ರಂಗಸ್ಥಳದ
ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗೂಟದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ , ಆ ರುಂಡದೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಜಂಪೆ-2) ಅವಧರಿಸು ನಮ್ಮ ವಚ | ನವ ಬಭ್ರುಸೇನ || ವಿವರಿಸುವೆ ಮರುತೇಂದ್ರ |
ಕುವರರನುಮಾನ|| ಆ ಸುಮಾರ್ಬಲವ ತೊಡೆ | ದೀ ಸಮರವನು ಗೆಲಿದು | ಭೂಸತಿಯ ವಶವ ಗೆ | ಯ್ವಾ
ಸುಭಟರಾರು || ವಾಸಿಪಂಥವ ಹಿಡಿದು | ಬೇಸರದೆ ಧುರವೆನಗಿ | ದೀಸರೊಳಗಾರೆಂದು | ಲೇಸಾಗಿ ತೋರು ||

ಬಭ್ರುಸೇನ : (ವಾರ್ಧಕ) ಚಕ್ರಧಾರಿಯ ಕೇಳು ಭಾರತಾಹವದಿ ಕುರು | ಚಕ್ರದೊಳ್ ನೆರೆದಿದರ್ ಬಲದಿ
ಕಾದಾಡಿರುವ | ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾರನುಂ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನೊರೆಯಲಾರಿಗಳವು || ಚಕ್ರವೇ ಸರ್ವಸೈನಿಕವ

ಸಂಹರಿಸಲಾ | ಚಕ್ರದೆಡೆಗೊಂಡು ಚಂಡಿಕೆ ತಿರುಗುತಿಹುದು ರಣ | ಚಕ್ರದೊಳ್ ಕಂಡರಿವೆನಲ್ಲದನ್ಯತ್ರರಂ ಕಾಣೆ
ನಿಶ್ಚಯಮೆಂದುದು ||

(ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ಚಕ್ರ-ಚಂಡಿಕೆಯರೇ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಅರ್ಜುನನೂ ಅಲ್ಲ ಈ ಭೀಮನಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದಾಗ ಭೀಮ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ಅಬ್ರ) ಪೊಡವಿಪಾಲಕ ಲಾಲಿಸೀ ಪರಿ | ನುಡಿದ ರುಂಡದ ಮಾತ ಕೇಳಿದು | ಕಡೆಯ ಕಲ್ಪದ
ಶೂಲಿಯಂತಾರ್ಭಟಿಸಿ ಪವನಜನು || ಕಡುಗಿ ಮೆರೆವ ಗದಾಯುಧವ ನೆರೆ | ಪಿಡಿದು ಹೂಂಕೃತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣೊಳು |
ಕಿಡಿಯ ಸೂಸುತ ನುಡಿದನತಿ ಭೋಗುಡಿಸುತೀ ತೆರದಿ ||

ಭೀಮ : (ಏಕ) ಫಡ ಫಡ ರುಂಡವೆ | ಬಿಡು ಬಾಯ್ತುಂಭವ | ನುಡಿಯದಿರಿದನೀಗ || ಬಿಡುವೆನೆ ನಿನ್ನನು |
ಬಡೆದಪ್ಪಳಿಸುವೆ | ಪೊಡವಿಗೆ ಕಡು ಬೇಗ ||

(ಗದೆಯಿಂದ ರುಂಡವನ್ನು ಬಡಿದು ಪುಡಿಗೈಯುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವೃಡೆ-1) ಕೇಳಿರನಿಲಸುರೇಂದ್ರಜಾತರು | ತಾಳದಿರಿ ಮತ್ಸರವ ಭಾರತ || ಕಾಳಗವ ಗೆಲಿದಾ
ಮಹಾತ್ಮರ | ಪೇಳಿದನು ವಿಸ್ತರದಲಿ | ಬಭ್ರುಸೇನ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವೃಡೆ-1) ಚಕ್ರಚಂಡಿಕೆಯಲ್ಲದನ್ಯಥಾ | ವಿಕ್ರಮರು ಬಳಿಕಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯ || ವಕ್ರರಾಗದಿರಕಟ ಜಗಳವ |
ತಿಕ್ರಮಿಸದಿರಿ ಪಂಥದಿ | ಸುಜ್ಞರನಿಸಿ ||

(ಹೀಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣ-ನಾರದರು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಹ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು)

(ಅಬ್ರ) ನಂತರ ವೃಕೋದರಧನಂಜಯರ್ ಬಲು ವಾದ | ಮಂ ತಳೆದು ನಾ ಗೆಲೆ ತಾ ಗೆಲೆನೆಂದೆನುತ | ಪಂಥದಿ
ವಿವಾದಿಸುತಲಿರಲು ಬಲು ಗರ್ಜಿಸುತಲಣ್ಣ ತಮ್ಮಂಗೊಂದನು ||

ಭೀಮ : (ಮಟ್ಟೆ,ಅಷ್ಟ-2) ಎಲವೊ ಹುಲು ಧನಂಜಯಾಖ್ಯ | ಸಲೆ ಮದಾಂಧನಾಗಿ ಬರಿದೆ || ಕಲಹ ಗೆಲಿದ
ವೀರನೆಂದು | ಛಲವ ತೋರ್ಪೆಯ || ಖಳ ಜಯದ್ರಥಾಖ್ಯ ಸತಿಯ | ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಪೋಗಲವನ || ತಲೆಯ
ಬೋಳುಗೆಯ್ದುದಾರು | ತಿಳುಹು ತೀವ್ರದಿ ||

ಭೀಮ : (ಮಟ್ಟೆ,ಅಷ್ಟ-2) ಧಿರುರೆ ಭೀಮ ಕೇಳು ಸಿಂಧು | ವರನ ಶಿರದ ಕುಂತಲವನು || ತರಿದ
ಸಹಿಸಿಯಾದರೇನು | ಶರಜಬಿಂಹದಿ || ಭರದಿ ಕೆಡಹುತವನ ಜವನ | ಪುರಕೆ ಕಳುಹಿದಾತ ನಾನು || ಸರಿಯದಾರು
ತನಗೆ ಹೇಳು | ಧುರಪರಾಕ್ರಮಿ ||

(ಯುದ್ಧ , ಭೀಮನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅರ್ಜುನ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮ ಮರುಗುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ) ಧರಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಕಾತರಿಸಿ || ಮೇಲೆ ಮೂರ್ಛೆಯ ತಿಳಿದು ಸಮರದಿ | ಕೋಳುಹೋದೆನೆ ಶಿವ
ಶಿವಾ ತ | ನ್ನಾಳುತನವು ನಿರರ್ಥವಾಯ್ತೆಂದೆನುತ ಮರುಗಿದನು ||

ಭೀಮ : (ಕೋರೆ) ಹರ ಹರಾ ಪಾರ್ಥನೊಳು | ಕಾದಲು ನೂರು | ಕರಿಗಳ ಸತ್ತ ಗಳು || ಸರಿದು ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತೆ
| ಮುಂದಿನ್ನು ಬಾಳ್ವೆ | ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವು ಹೋಯಿತೆ ||

(ಭೀಮ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಇತ್ತ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಸಮಸಪ್ತಕರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಸೂರ್ಯವರ್ಮ-ಚಂದ್ರವರ್ಮ ಜೋಡಿ ಬಣ್ಣದ ವೇಷಗಳ
ಓಲಗ , ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾರದನು ಬಂದು ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ , ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದಂತಹ ಅರ್ಜುನನನ್ನು
ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸುಸಂದರ್ಭ , ಆದ್ದರಿಂದ ಭೀಮನ ಪಕ್ಷವಹಿಸುವಂತೆ ನಾರದ ಸೂಚಿಸಿ ಹೋದಮೇಲೆ)

(ಅಬ್ರ) ಧರಣೀಶ ಕೇಳಿಂತು ಪಾವಮಾನಿಯು ಮರುಗಿ | ಕರಗಿಕೊಂಡಿರಲತ್ತ ಪಾತಾಳಲೋಕದೊಳ್ | ದುರುಳ ಸಪ್ತಕರಣುಗನಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯವರ್ಮಂ ಭರಿತ ವೈಭವದೊಳು || ವರ ಚಂದ್ರವರ್ಮ ನೆಂಬನುಜನಿಂದೊಡಗೂಡಿ | ಹರುಷದಿಂದೊಲಗವನಿತ್ತು ಮೆರೆದಿರಲು ||

ಸೂರ್ಯವರ್ಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಚಿತ್ತವಿಸು ಭೂನಾಥ ನಾರದ | ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂದವನು ಕೇಳುತ || ಮತ್ತೆ ದಾನವಕುಲತಿಲಕ ಖತಿ | ವೆತ್ತು ನುಡಿದ ||

ಚಂದ್ರವರ್ಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಮುನಿಪ ತಾತನ | ಘಾಸಿಗೈಯ್ದನೆ ಪಾರ್ಥನೆಂಬವ || ವಾಸಿಪಂಥವಿದೇಕೆ ಸುಡು ಸುಡು | ಮಿಸೆಗಳನು ||

ಸೂರ್ಯವರ್ಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಬಗೆವೆನೇ ಸುರನಾಥ ಮುಖ್ಯರ | ಬಿಗುಹಿಗಂಜುವೆನೇ ವಿಧಾತನ || ಹಗರಣಕ್ಕಿದಿರಾಗಿ ಬರಲೆನ | ಗಗಜೆಯರಸ ||

ಚಂದ್ರವರ್ಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ನೋಡು ಸಾಹಸವನು ಕಿರೀಟಿಯ | ಕೂಡೆ ಯುದ್ಧವನೆಸಗಿ ಕರುಳನು || ತೋಡಿ ಶಾಕಿನಿಗಣಕೆ ತೃಪ್ತಿಯ | ಮಾಡಿಸುವೆನು ||

ಸೂರ್ಯವರ್ಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತಂದೆಯನು ಕೊಂದವನ ವರ್ಮವ | ನೆಂದಿಗಾದರು ಬಿಡುವೆನೇ ನೋ || ಡೆಂದು ರೋಷದಿ ಪೊರಟ ಸೇನಾ | ವೃಂದ ಸಹಿತ ||

(ಅರ್ಜುನನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ , ಮೊದಲು ಚಂದ್ರವರ್ಮ ಮತ್ತು ಅರ್ಜುನ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ಮಟ್ಟಿ,ಅಷ್ಟ-2) ಆರೆಲೋ ಧುರಾಗ್ರಗಣ್ಯ | ಘೋರ ದಾನವ || ಭೂರಿ ವಿಕ್ರಮದಲಿ ರಣಕೆ | ಸಾರಿ ಬಂದವ || ಮೂರು ಭುವಿಯೊಳಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ | ಗಾರುಗೆಡಿಪರು || ಶೂರ ದನುಜ ಸಾಯದಿರು ವಿ | ಚಾರದೊಳಗಿರು ||

ಚಂದ್ರವರ್ಮ : (ಮಟ್ಟಿ,ಅಷ್ಟ-2) ಧಿರುರೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳು ಸಪ್ತ | ಕರ ಕುಮಾರನು || ಸರಸಿಜಾರಿವರ್ಮನೆಂದು | ಕರೆವರೆನ್ನನು || ಮರುತಸುತನ ಹರಿಬಕಾಗಿ | ತೆರಳಿ ಬಂದಿಹೆ || ಸರಸವಲ್ಲ ಬೇಡ ನಿನಗೆ | ಧುರವು ಸಾರಿಹೆ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಮಟ್ಟಿ,ಅಷ್ಟ-2) ಎಲವೊ ಪವನಭವನ ಬೆಂ | ಬಲಕೆ ಬಂದೆಯ || ಸಲೆ ಪರಾಕ್ರಮದೊಳು ನಿನ್ನ | ಗ್ಗಳಿಕೆ ತೋರ್ಪೆಯ || ಖಳನೆ ನಿನ್ನ ಜನಕನನ್ನು | ಮುಳಿದು ಕೊಂದೆನು || ಬಲು ಸಮರ್ಥ ನಾನು ನಿನ್ನ | ನುಳಿಸಲರಿಯೆನು ||

ಚಂದ್ರವರ್ಮ : (ಮಟ್ಟಿ,ಅಷ್ಟ-2) ತಾತನನ್ನು ಕೊಂದ ಘೋರ | ಪಾತಕಿಯು ಖರೆ || ನೀತಿವಂತ ಪ್ರಾಣದಾಸೆ | ಯೇತಕಿದು ತೊರೆ || ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಚಪಲನಹುದು | ವಾತ ಜಾತನ || ಘಾತಿಸಿದ ವಿಲಾಸವಲ್ಲ | ಕೋತಿಕೇತನ ||

(ಯುದ್ಧ , ಚಂದ್ರವರ್ಮ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ , ಸೂರ್ಯವರ್ಮನು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಸೂರ್ಯವರ್ಮ : (ಅಷ್ಟ-2) ಪಾರ್ಥನೆಂಬವನೆ ನೀನು | ಮಜ್ಜನಕನ | ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ದಾತನು || ವೈರ್ಧ್ಯ ಸಾಯದಿರೀಗೆ | ಸ್ವಾರ್ಥವಿಡಿದು ಶರ | ಣಾತಿಯಾಗುಳುಹುವೆನು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಅಷ್ಟ-2) ತಾತನ ಕೊಂದವಗೆ | ಜಾತನ ಕೊಲ್ವು | ದೇತರ ಘನ ಬಿಡುಗೆ || ವಾತಸಂಭವಗಾಗಿ | ನೀ ತೆರಳದಿರು ಪ | ರೇತಪಾಲಕನಲ್ಲಿಗೆ ||

ಸೂರ್ಯವರ್ಮ : (ಅಷ್ಟ-2) ಗಳಹದಿರೆಲವೊ ನರ | ನಿನ್ನಯ ಜಲ್ಲಿ | ಗಳ ಕಂಡೆನಿಂದು ಪೂರ || ನಳಿನಭವಾದ್ಯರು | ಮುಳಿದೊಡೊಮ್ಮೆಗೆ ಗೆಲ್ವೆ | ಕೊಳುಗುಳವಮಿತ ಶೂರ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಅಷ್ಟ-2) ಬಡಿವಾರವಾಡದಿರು | ಸುರದ್ವಿಷ | ರೊಡೆಯ ನೀ ಬಾಯ್ಮುಚ್ಚಿರು || ಬಿಡದೆ ಬೇವಿನ ಬೀಜ
| ಗುಡದ ಪರ್ವತದಿ ತಂ | ದಿಡಲು ಸ್ವಾದಹುದೆ ಸಾರು ||

(ಯುದ್ಧ , ಸೂರ್ಯವರ್ಮ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ , ಭೀಮ ಪುನಹ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ಅಬ್ರ) ಹಗರಣವನಿದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ | ಶುಗಕುಮಾರಕನುಗ್ರದಲಿ ಬಂ | ದೊಗುಮಿಗೆಯ ಪೌರುಷದಿ
ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥಗೀ ತೆರದಿ ||

ಭೀಮ : (ಏಕ) ಎಲವೋ ಮಘವನ ಮಗನೆ | ನೀ | ಕಲಹದೊಳತಿ ಸಹಸಿಗನೆ || ಛಲ ಮಾಡದಿರು ನಿರರ್ಥ |
ಜಯ | ಲಲನೆಯು ದೊರೆವಳೆ ಧೂರ್ತ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಏಕ) ಅಗ್ರಜನೆಂಬುದಕಾಗಿ | ಬಿಡ | ಲುಗ್ರಗೊಳುವೆ ಬಲವಾಗಿ || ವಿಗ್ರಹಕೊದಗೀ ಕ್ಷಣದಿ | ನಿನ್ನ |
ನಿಗ್ರಹಿಸುವೆ ನಾ ರಣದಿ ||

ಭೀಮ : (ಏಕ) ಕರೆ ಸೂತತ್ವಕೆ ಹರಿಯ | ಧ್ವಜ | ಕಿರಿಸೋ ಕಾಡಿನ ಕಪಿಯ || ಬರಿಸು ಬೆಂಬಲಕೆ ಶಿವನ | ನೀ |
ಕರೆಸು ತಲೆಯ ಕಾವವನ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಏಕ) ಬಡಕುರಿಯನು ಗೆಲಲೇಕೆ | ಮೃಗ | ದೊಡೆಯನು ತೆರಳಲು ಬೇಕೆ || ಫಡ ನಿನ್ನನು ಗೆಲಲೀಗ |
ಹರಿ | ಮೃಡರೇಕದನೊರೆ ಬೇಗ ||

ಭೀಮ : (ಏಕ) ಬಗುಳದಿರೆಲವೊ ಕಿರೀಟಿ | ಮಮ | ಬಿಗುಹಿಗಿಲ್ಲ ಸರಿಸಾಟಿ || ಖಗಪತಿಯೊಡನುರಗಾಳಿ | ಸಂ |
ಯುಗಗೆಯ್ದುಳಿವೆ ಬಾಳಿ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಏಕ) ಹವಧೀರನು ನೀನೆಂದು | ಮಿಗ | ಜವನಂದದಿ ನರನಂದು || ಕವಲು ಕಳಂಬವ ಸುರಿಯೆ | ಹರಿ
| ಕುವರನು ತಾ ಮೆಯ್ಯಮರೆಯೆ ||

(ಯುದ್ಧ , ಭೀಮ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅರಸ ಕೇಳಾ ಭೀಮ ಪಾರ್ಥನ | ಶರದ ಹತಿಯಂ ತಾಳಲಾರದೆ | ಧರಗೆ
ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಮೆಯ್ಯರೆದೊರಗಿರಲು ಕಂಡು || ಸುರಪನಂದನನಾಗ ಭಲರೇ | ಮರುತಜಾತ ಪರಾಕ್ರಮಂಗಳ |
ಮೆರೆಸದಿರು ಬಾರೆನುತ ನಿಂದಿಸುತಲೆ ಪಚಾರಿಸಿದ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಅಷ್ಟ-1) ಅರರೆ ವೃಕೋದರ ಗೆದ್ದ | ಸಂ | ಗರದಿ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಬದ್ಧ || ದುರುಳ ಕೌರವನ ಸಂ | ಹರಿಸಿ
ಕೀನಾಶನ | ಪುರಕಟ್ಟಿರುವ ಮಹ | ಧುರಧೀರನಹೆ ಸರಿ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಅಷ್ಟ-1) ವರಗದಾದಂಡವೇನಾಯ್ತು | ನೂರು | ಕರಿಗಳ ಬಲುಹೆಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತು || ಬರಿದೆ ರಣದಿ ರಕ್ಕ
| ಸರನೆಲ್ಲ ಕೊಲ್ಲಿಸಿ | ಧರೆಯ ಮೇಲ್ ಬಿದ್ದು ನೀ | ಹೊರಳಲೇತಕೊ ಹೇಡಿ ||

ಭೀಮ : (ಅಬ್ರ) ಕೇಳವನಿಪಾಲನೀ ತೆರದಿ ಮರುತಜನ ಕ | ಟ್ಟಾಳು ಪಾರ್ಥನು ಜರೆಯಲದನಾಲಿಸುತ ಕಡೆಯ
| ವ್ಯಾಳಭೂಷಣನಂತೆ ಖಾತಿಯಂ ತಾಳುತ ವೃಕೋದರಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳು || ತಾಳದಿರು ಗರ್ವವ ಕಿರೀಟಿ
ಮದ್ದರೆವೆ ತವ | ತೋಳಬಲ್ಲಂ ಮುರಿವನೆಂದು ಕೋಪಿಸಿ ತನ್ನ | ಮೇಳದೊಳಗಿದ ಪಾಂಚಾಲೆಯಂ
ಕರೆದವಳೊಳಿಂತೆಂದನತಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ||

(ಅರ್ಜುನ ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ ಭೀಮನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ದ್ರೌಪದಿ ಬರುವಳು)

ಭೀಮ : (ಜಂಪೆ-2) ಬಾರೆಲೇ ಕೀರವಾಣಿ | ಬಿಸಜಮುಖಿ | ನಾರಿಮಣಿ ಭುಜಗವೇಣಿ || ವೀರ ಪಾರ್ಥನ
ಸಮರದಿ | ಸೋತೆ ನೀ | ತೋರಿಸೆಲೆ ಸಹಸ ಭರದಿ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಏನಿದೇನೆಂದೆ ನೀರ | ಭರ್ತನೊಳು | ನಾನೆಂತು ಗೆಯ್ಯೆ ಸಮರ || ಮಾನಹಾನಿಗೆ
ಮಾರ್ಗವು | ನಿಮಗೆ ಬಂ | ತೇನವನೊಳತಿ ವೈರವು ||

ಭೀಮ : (ಜಂಪೆ-2) ಭಾರತಾಹವ ಜಯಿಸಿದ | ವ್ಯಾಜದಲಿ | ಹೋರಾಡಿದನು ದುರ್ಮದ || ಸಾರಸಾರಿ
ದಿವಾಕರ | ವರ್ಮರನು | ಗಾರುಗಡಿಸಿರ್ಪನು ನರ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಜಂಪೆ-1,2) ನಲ್ಲ ನಾನರಿತೆನಿದನು | ಗಾಂಡೀವಿ | ಬಿಲ್ಲೆತ್ತಿ ತಂದಾತನು || ವಲ್ಲಭನೊಳೆಂತು ಬವರ
| ಮಾಳ್ವೆನದ | ಸೊಲ್ಲಿಸೆನಗೀಗ ವಿವರ ||

ಭೀಮ : (ಜಂಪೆ-2) ಒರೆಯದಿರು ಬರಿದೆ ಭಾಳಿ | ನಿಲದಿದಿರು | ತೆರಳತ್ತ ಹೆಣ್ಣುಮೂಳಿ || ದುರುಳ ಕೀಚಕ
ನಿನ್ನನು | ಭಂಗ ಪಡಿ | ಸಿರೆ ವಿಜಯನೆಲ್ಲಿದನು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಜಂಪೆ-2) ಅಹುದಹುದು ಪ್ರಾಣನಾಥ | ನಿನ್ನ ನುಡಿ | ಸಹಜ ಗೋತ್ರಾರಿಜಾತ || ಮಹಿಯೊಳಗ್ಗದ
ಶೂರನು | ಕಾದಲೆಂ | ತಹುದೊ ಜಯ ನಾನರಿಯೆನು ||

ಭೀಮ : (ಜಂಪೆ-2) ಪಿಂತೋರ್ವ ಕೌಂಡ್ಲೀಕನು | ನಮ್ಮ ಯದು | ಸಂತತಿಯ ಗೆಲಲು ನೀನು ||
ಪಂಥವಿಡಿದೆಮನಗರಿಗೆ | ಕಳುಹಿಸಿದೆ | ಕುಂತಿಸುತನೆಣೆಯೆ ನಿನಗೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಜಂಪೆ-2) ಬಿಡು ಬಿಡನುಮಾನಗಳನು | ತನಗೀಗ | ಕೊಡು ಮುದದೊಳಪ್ಪಣೆಯನು || ಜಡಿದು
ಫಲುಗುಣನ ಕಡುಹ | ನಿಲಿಸುವೆನು | ಕಡೆಗೆ ನೋಡೆನ್ನ ಬಲುಹ ||

ಭೀಮ : (ಜಂಪೆ-2) ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ರಮಣಿ ನಿನ್ನ | ವಿಕ್ರಮಕೆ | ಪೆಚ್ಚಿತಾನಂದ ಮುನ್ನ || ಎಚ್ಚರದೊಳಯ್ದಿ ಜವದಿ |
ಬಳಿಕ ನಿ | ನಿಚ್ಚೆಯಂತೆಸಗು ಹವದಿ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಬ್ರ) ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಕಾಂತ ತತ್ಕ್ಷಣವೆ ರಣಕಯ್ಯಿ | ವಾಸವಾತ್ಮಜನ ಬಡೆದವನ ಹರಿಬಕೆ ಬಂದ |
ರಾ ಸುದರ್ಶನಧಾರಿಪರಮೇಶರಂ ಗೆಲುವೆ ತಪ್ಪೆನಿದಕೀಗ ನಾನು || ನೀ ಸುಗಂಧಿಕಪುಷ್ಪವೆನಗೆ ತಂದಿತ್ತು ದು |
ಶ್ಯಾಸನನ ಕೊಂದು ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ಸಲಿಸಿರ್ಪೆ ಶಾ | ಭಾಸುರೇ ನಿನ್ನಿಷ್ಟಮಂ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವೆನು ತಾ
ವೀಳ್ಯವೆನಗೆಂದಳು ||

(ಯುದ್ಧದ ಪೋಷಾಕು ಧರಿಸಿ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ , ತಾನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಯಾವ್ಯಾವುದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ
ತೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ , ದ್ರೌಪದಿ ಬಂದ ಸಂತರ ವೀಳ್ಯ ಇತ್ತು ಕಳುಹುತ್ತಾನೆ)

ಭೀಮ : (ಭಾಮಿನಿ) ಪೂತುರೇ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಮನ್ಮಥನ | ಪ್ರೀತೆ ವೀಳೆಯವಿತ್ತೆ ಪಾರ್ಥನ | ಧಾತುಗಡಿಸುತ
ಬಾರೆನುತ ಕಳುಹಿದನು ಸಂಗರಕೆ ||

(ದ್ರೌಪದಿಯು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ನೀರ ನಿನಗೆ ನಮ | ಸ್ವಾರ ರಣಕೆ ಬಂದೆ | ತೋರು ಕಯ್ಚಳಕವನು ||
ಮಾರುತಜಾತನ | ಗಾರುಗಡಿಸಿದಂಥ | ಪೌರುಷ ನೋಡುವೆನು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ರಮಣಿಯೇನಿದು ನಿನ್ನಾ | ಗಮನ ವಿಚಿತ್ರವಿ | ದಮಮ ಬಿಲ್‌ಧರಿಸಿ ನಿಂದೆ ||
ರಮಣನಿಗಿದಿರಾಗಿ | ಸಮರಗೆಯ್ಯೆಯ ಪರಾ | ಕ್ರಮದಿ ನೀ ತೆರಳು ಹಿಂದೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಷ್ಟ-1) ವಾದಿಸುತ್ತಿಂದು ವೈ | ಕೋದರನೊಡನೇಕೆ | ಕಾದಿದೆ ನೀ ನಿರರ್ಥ || ಸೋದರರಾಗಿ ವಿ |
ನೋದದೊಳಿರದೆ ಮ | ತ್ತೀ ದುರಾಗ್ರಹವೆ ಪಾರ್ಥ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಅಷ್ಟ-1) ನಾರಿ ನೀನೆನ್ನ ವಿ | ಚಾರ ಮಾಡುವೆಯ ಬ | ಜಾರಿ ನಾ ಭರ್ತನಲ್ಲೆ || ಮಿರಿದ ಕಾಂತ ಸ |
ಮಿರಜನಾದನೆ | ಸಾರತ್ತ ಭರನೆ ಖುಲ್ಲೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಷ್ಟ-1) ಅಧಮ ದುಶ್ಯಾಸನ | ನುದರವ ಬಗಿದು ರ | ಕ್ತದೊಳದ್ವಿ ಕೇಶವನು || ರದನದಿ ತಲೆಯ ಬಾ |
| ಚಿದು ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಕ | ಟ್ವಿದ ಕಾಂತಾಶುಗಜಾತನು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಏಕ) ಬಿಡು ಬಿಡು ನಿನ್ನಯ | ಬೆಡಗಿನ ನುಡಿಯನು | ಮಡದೀಮಣಿ ಕೇಳು || ಪಿಡಿ ಕೋದಂಡವ |
ತೊಡು ಶರ ನಿಲಿಸುವೆ | ಕಡು ಪೌರುಷ ತಾಳು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಏಕ) ಧಿರುರೆ ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪ | ನರ ದರ್ವೀಕರ | ಧರೆ ಗೆಲಿದಂತಲ್ಲ || ಧುರಮುಖದೊಳಗೆ |
ನ್ನರುತರವಿಕ್ರಮ | ದಿರ ಪರಿಕಿಸು ನಲ್ಲ ||

(ಯುದ್ಧ , ದ್ರೌಪದಿಯು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತಾಳೆ , ಸೋತ ಅರ್ಜುನನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ , ಹನುಮಂತ ಬಂದು ದ್ರೌಪದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಆ ಕಥಾಭಾಗವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ , ದ್ರೌಪದಿಯು ಅರ್ಜುನನ್ನು ಭೇಡಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಕೋರೆ) ಓಹೋ ಪಾರ್ಥ ಸಮರ್ಥ | ಬಲು | ಸಾಹಸಿಯೆಂಬುದು ಸ್ವಾರ್ಥ || ಕಾಹುರದೊಳು ಖಗ |
ವಾಹನ ರುದ್ರರೊ | ಳಾಹವದೋರಿದ | ಬಾಹುಬಲಾನ್ವಿತ || ಓಹೋ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಏಕ) ಮೂರು ಲೋಕದ ಗಂಡ | ರಿಪು | ವಾರ ನಿಶೀಮಾರ್ತಂಡ || ಸಾರಸಸಖಜನ |
ಗಾರುಗೆಡಿಸಿದವ | ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ಸರಿ | ಯಾರಿಲ್ಲೈವರೆ || ಓಹೋ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಏಕ) ಶಿವನಸ್ತವೇನಾಯ್ತು | ಮಾ | ಧವನೊಲವೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯ್ತು || ಜವದಿಂ ತವ ಪರಿ |
ಭವಕಯ್ಯಂದಿಹ | ಪವನಜ ಜಾರಿದ | ಬವರಪರಾಕ್ರಮಿ || ಓಹೋ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಅಬ್ರ) ಪೊಡವಿಪಾಲ ನಿಧಾನಿಸೀ ಪರಿ | ಜಡಜಮುಖಿ ದ್ರೌಪದಿ ನುಡಿದ ಬಿರು | ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ |
ಕಂಗಳಲಿ ಕಿಡಿ ಸೂಸಿ ಫಲುಗುಣನು || ಮಡದಿ ಗಳಹದಿರೀಗ ನಿನ್ನಯ | ಕಡುಹ ನಿಲಿಸುವೆನೆನುತ ಕೋಪದಿ |
ನಡುಗಿ ಸೌಭದ್ರೆಯನು ಬೇಗದಿ ಕರೆಸುತಂತೆಂದ ||

(ಅರ್ಜುನನು ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ಸುಭದ್ರೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಅರ್ಜುನ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಬಾರೆ ಮೋಹನಾಕಾರ | ನಾರಿ ಸೌಭದ್ರೆ ನೀ || ಸಾರಿ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಯ |
ಗಾರುಗೆಡಿಸೀಗ ||

ಸುಭದ್ರೆ : (ಜಂಪೆ-1,2) ನೀರ ಮೊದಲರುಹು ನಿನ | ಗೀ ರೀತಿಯವ ಳೊಡನೆ || ವೈರತ್ಯ ಬಂದಿರುವ | ಕಾರಣವ |
ಬೇಗ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಜಂಪೆ-2) ಕುವಲಯಾಂಬಕಿ ಕೇಳು | ಪವನಜನ ಹರಿಬಕಂ || ದವಳಯ್ವಿ ರಣದಿ ಪರಿ | ಭವಿಸಿದಳು |
ತನ್ನ ||

ಸುಭದ್ರೆ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಧವನೆ ಚಿತ್ತವಿಸು ಹರಿ | ಭವನೋಳೇತಕೆ ಘೋರ || ಹವಗೆಯ್ವಿರದನೆನಗೆ | ವಿವರಿಸೈ
ಮುನ್ನ ||

ಅರ್ಜುನ : (ಜಂಪೆ-2) ಜಲಜಲೋಚನೆ ಲಾಲಿ | ಸೆಲೆ ಭಾರತಾರಣವ || ಗೆಲಿದ ವ್ಯಾಜವ ಹಿಡಿದು |
ಕಲಹವೆಮಗಾಯ್ತು ||

ಸುಭದ್ರೆ : (ಜಂಪೆ-1,2) ತಿಳಿದೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯರಿಗೆ | ಲಲನೆಯಾಗಿರುತ್ತಿದಿರು || ನಿಲಬಹುದೆ ಜಗದಿ ಧರೆ | ಯಲಿ
ನೀತಿ ಹೋಯ್ತು ||

ಅರ್ಜುನ : (ಜಂಪೆ-2) ಮೆಚ್ಚಿದನು ಭಳಿರೆ ಮನ | ದಿಚ್ಚೆಯನು ಸಲಿಸೀಗ || ಸ್ವಚ್ಛಾಂಗಿ ನಡೆ ರಣಕೆ |
ಚಚ್ಚರದೊಳಿಂದು ||

ಸುಭದ್ರೆ : (ಜಂಪೆ-2) ಬೆಚ್ಚದಿರು ಸವತಿಯನು | ನುಚ್ಚುನುರಿಗೆಯ್ವೆ ಬೇ || ರುಚ್ಚರಿಸದಿರು ತನ್ನೊ | ಳಚ್ಚ
ಗುಣಸಿಂಧು ||

(ಯುದ್ಧದ ಪೋಷಾಕು ಧರಿಸಿ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ , ತಾನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಯಾವ್ಯಾವುದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ
ತೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ , ಸುಭದ್ರೆ ಬಂದ ನಂತರ ವೀಳ್ಯ ಇತ್ತು ಕಳುಹುತ್ತಾನೆ , ದ್ರೌಪದಿಯು ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು
ಇದಿರಿಸುತ್ತಾಳೆ)

(ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಏಕ,ಕೋರೆ ಅಥವಾ ಅಷ್ಟ-1,ಚೌತಾಳ ಅಥವಾ ತ್ರಿವುಡೆ-1,ಏಕ,ಕೋರೆ ಅಥವಾ
ಮಟ್ಟಿ,ಅಷ್ಟ-2 ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಕ್ರಮವಿದೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : ಯಾರೆ ಧೀರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ | ಯಾರು ಕಳುಹಿಸಿದರು ಮೇಣಿ || ನ್ನಾರಿಗಾಗಿ ಬಂದುದೀ ಸ | ವಾರಿ
ಲಲಿತಾಂಗಿ ||

ಸುಭದ್ರೆ : ಯಾರಿಗಾಗಿ ಯಾರು ಬರುವರ್ | ಯಾರ ಹರಿಬವ್ಯಾರಿಗೇನು || ನೀರಗಾಗಿ ನಿನ್ನೊಳ್ ರಣಕೆ |
ಸಾರಿದೆನಕ್ಕ ||

ದ್ರೌಪದಿ : ಸ್ವಚ್ಛಾಂಗಿ ನೀ ಕೇಳು ಸವತಿ | ಮಚ್ಚರದಿ ಕಾದುವೆಯ ಸಮರ || ದಿಚ್ಚೆಯೊಳ್ಳಿತಲ್ಲ ನಿನಗೆ | ಹುಚ್ಚೇನೆ
ತಂಗಿ ||

ಸುಭದ್ರೆ : ಅಚ್ಚ ಕುಸುಮ ಗಂಧಿ ಬಲುಹ | ನುಚ್ಚರಿಸದಿರಮಮ ಪತಿಯೊಳ್ || ಬೆಚ್ಚದೆ ಕಾದಾಡಿದುದಕೆ | ಮೆಚ್ಚರ್
ಯಾರಕ್ಕ ||

ದ್ರೌಪದಿ : ಏಕಪತಿಯೊಳ್ ಕಷ್ಟ ಮಾಡ | ಲೇಕಪತಿಯೊಳಿಷ್ಟವಿಹುದು || ರೀಕು ಮಾತಾಡದಿರು ನಡೆ ವಿ | ವೇಕದಿ
ತಂಗಿ ||

ಸುಭದ್ರೆ : ಲೋಕದೊಳಗೇಕಪತಿಗ | ನೇಕಸತಿಗಳಿಹುದ ಬಲ್ಲೆ || ನೇಕಸತಿಗನೇಕಪತಿಗಳ | ನಾ ಕಾಣೆನಕ್ಕ ||

ದ್ರೌಪದಿ : ಕುರುನೃಪಾಲಗೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿ | ಸಿರಲು ಬಲ ಕಿರೀಟಿಯೊಡನೆ || ತೆರಳಿ ಕಳ್ಳತನದಿ ಬಂದುದರಿಯೆನೇ
ತಂಗಿ ||

ಸುಭದ್ರೆ : ಅರರೆ ಗಳಹದಿರು ಬಿಡೌಜ | ತರಳಗೆ ಸಣ್ಣಣ್ಣ ಧಾರೆ || ಯೆರೆದು ಕಳುಹೆ ಬಂದೆ ನಿನಗೆ |
ಕೊರತೆಯೇನಕ್ಕ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ತತ್ತ್ವೈ) ಒದರದಿರೆಲೆಯೆಲೆ ತಂಗಿ | ನಿನ್ನ | ಮದವಿಳಿಸುವೆ ಲಲಿತಾಂಗಿ || ಕದನಕೆ ಬಂದಿದಿರಾದೆ | ತ
| ನ್ನಧಟನು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದೆ ||

ಸುಭದ್ರೆ : (ದಿತ್ತತ್ತ) ಕಾಂತನ ಜಯಿಸಿದೆನೆಂದು | ಬಲು | ಭ್ರಾಂತಿಯ ತಾಳದಿರಿಂದು || ತಾಂ
ತಳುವದೆನ್ನುವನು | ಕೃ | ತಾಂತನ ಪುರಕಟ್ಟುವೆನು ||

(ಯುದ್ಧ , ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಸೋಲುತ್ತಾಳೆ , ದ್ರೌಪದಿ ಜರೆಯುತ್ತಾಳೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಬ್ರ) ಭಗಿನಿ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಮೊದಲೇ | ಜಗಳ ಲೇಸಲ್ಲೆಂದು ಕೇಳದೆ | ಹಗರಣವ ಗೆಲ್ಲೊರಗಿದೆಯೆ
ತನ್ನಧಟು ನೋಡಿದೆಯೆ ||

(ದ್ರೌಪದಿ ತೆರಳಿದ ನಂತರ ಸುಭದ್ರೆ ಅಳುತ್ತಾಳೆ)

ಸುಭದ್ರೆ : (ರೂಪಕ) ಯಾರೊಡನುಸಿರಲಿ ಲಜ್ಜೆಯ | ಯಾರಿದ ಪರಿಹರಿಸುವರು ಮು || ರಾರಿಯೆ
ನತಸಂಸಾರಿಯೆ | ಬಾರತಿ ದಯೆದೋರಿ || ಎಲ್ಲಿರ್ಪೆಯೊ ಮಧುಸೂದನ | ಪುಲ್ಲದಳಾಯತಲೋಚನ ||
ತಲ್ಲಣಿಸುತಲಿಹೆ ರುಕ್ಕಿಣಿ | ವಲ್ಲಭ ಬಾರೀಗೆ ||

(ನಾರದ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ನಾರದ : (ಚೌತಾಳ) ಜಯನಮೋ ನಾರಾಯಣ | ಭವ ಭಯ ಹರಣ | ಧುರಿತನಿವಾರಣ || ಜಯನಮೋ
ನಾರಾಯಣ | ನಾರಾಯಣ | ನಾರಾಯಣ ||

ನಾರದ : (ಕೋರೆ) ಓಹೋ ಸೌಭದ್ರೆ ನೀನೇತಕಳಲುವೆ || ಪ || ವರಸುಚರಿತ್ರೆ | ನಿರುಪಮಗಾತ್ರ |
ಮರುಗುವುದೇನಿದು | ಸರಸಿಜನೇತ್ರ || ಓಹೋ ||

ಸುಭದ್ರೆ : (ಕೋರೆ) ಮುನಿಕುಲಾಧಿಪ | ಕೇಳು ಮುದದೊಳು | ಮನದ ಶೋಕವ | ಪೇಳ್ವೆ ನಿನ್ನೊಳು ||
ಘನವರೂಢನ | ಸುತನ ಬವರದಿ | ವನಿತೆ ದ್ರೌಪದಿ | ಗೆಲಲು ತವಕದಿ ||

ನಾರದ : (ವಾರ್ಧಕ) ಮರುಗದಿರು ಸೌಭದ್ರೆ ನಿನ್ನಣ್ಣನೆಡೆಗಯ್ವಿ | ಭರದಿ ತವ ಕಷ್ಟಮಂ ತಿಳುಪಿ ಯದುಬಲ ಸಹಿತ
|| ಸಿರಿಯರಸನಂ ಕಳುಹಿಸುವೆನಿದಕೆ ತಪ್ಪೆನೆಂದವಳ ಸಂತವಿಸಿ ಮುನಿಪ ||

(ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಕಳಿಸಿದ ನಾರದನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಎತ್ತ ಗಮನವಿದು | ಬಿತ್ತರಿಸೈ ಮುನಿ | ಪೋತ್ತಮ ಗುಣಸಾರ || ಸುವಿಚಾರ | ದಯೆದೋರ
| ಕೀರ್ತಿವಿಸ್ತಾರ || ರಸೆಯೊಳೇನಾದರು | ಪೊಸ ವಾರತೆಯಿರ | ಲುಸಿರೆನ್ನೊಳು ಜೀಯ || ಸುಪ್ರಿಯ | ನಿರ್ಮಾಯ
| ತಾಪಸರಾಯ ||

ನಾರದ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕೇಳು ಕೃಷ್ಣ ನಾ ಪೇಳುವ ನುಡಿಯ | ತಾಳಿ ದಯವ ಕರುಣಾಳು ಎನ್ನೊಡೆಯ ||

ಶ್ವೇತವಾಹನನನ್ನು | ಧಾತುಗೆಡಿಸಲಭಿ | ಘಾತಕೆ ನಿನ್ನನು | ಜಾತೆ ಸುಭದ್ರೆ || ಕಾತರದಲಿ ಪೋಗಿ | ನೂತನಾಹವ
ಗೆಯ್ದು | ಸೋತು ಬಿದ್ದಿರುವಳು | ಭೂತಳದೊಳಗೆ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಅಷ್ಟ-2) ಏನನಾಡಿದಿರಿ | ಮೌನೀಂದ್ರಿರಿಂ | ದೇನನಾಡಿದಿರಿ || ಮಾನಸ ಕಚ್ಚರಿ | ತಾನಿದು ಶಿವ ಶಿವ ||
ಏನನಾಡಿದಿರಿ ||

(ನಾರದರನ್ನು ಕಳಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣನು ಬಲರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲರಾಮನ ಪ್ರವೇಶ)

ಬಲರಾಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇನಿತು ವೈಭವದಿಂದ ರಾಮನು | ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಸಹಿತಲಿ ||
ಅನುನಯದಿ ಓಲಗದೊಳೊಪ್ಪಿರೆ | ವನಜನಾಭ ||

(ಕೃಷ್ಣನು ಬಲರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನು ಯೋಚಿಸುತ ನೀ | ಲಾಂಬರನ ಬಳಿಗಯ್ವಿ ಸಲೆ ಸೌ || ರಂಭದಿಂದುಸಿರಿದನು
ತಂಗಿಯ ಪರಿಭವಂಗಳನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಅವಧರಿಸಯ್ಯ ಪೇ | ಳುವೆನೊಂದು ಪೊಸ ಸುದ್ದಿ | ಅಣ್ಣದೇವ || ಬಲು |ತವಕದೊಳಿದ ನೀ
| ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಲಾಲಿಸು | ಅಣ್ಣದೇವ || ಭಾರತಾಹವ ಗೆಲ್ಲ | ಘೋರ ವ್ಯಾಜದೊಳಿಂದು | ಅಣ್ಣದೇವ || ಜಂ | ಭಾರಿ
ಸಮೀರಕು | ಮಾರರ್ ಕಾದಿದರಂತೆ | ಅಣ್ಣದೇವ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೋರೆ) ಭೀಮ ರಣದಿ ಸೋಲ | ಲಾಮೇಲೆ ದ್ರೌಪದಿ | ಅಣ್ಣದೇವ || ಬಂ | ದಾ ಮಹಾ ನರನ ವಿ |
ಶ್ರಾಮಿಸಿರುವಳಂತೆ | ಅಣ್ಣದೇವ ||

ಬಲರಾಮ : (ಏಕ) ಒರೆಯದಿರ್ ಕೇಶವನೆ | ವಾಹ್ಯಾ | ಪರಿಹಾಸ್ಯದ ವಾಕು || ನರನನ್ನಿ ಜಾತೆ | ಗೆಲ್ಲು | ದರರ
ಬಹಳ ರೀಕು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೋರೆ) ಬವರಕೆಮ್ಮಯ ಸಹ | ಭವೆ ಸುಭದ್ರೆಯು ಪೋಗಿ | ಅಣ್ಣದೇವ || ಸೋತು | ಭುವನದೊಳೊರಗಿ
ಶೋ | ಕವನು ತಾಳಿಹಳಂತೆ | ಅಣ್ಣದೇವ ||

ಬಲರಾಮ : (ಏಕ) ಸಹಜೆ ಸುಭದ್ರೆಯನು | ತಾ ಜಯಿ | ಸಿಹಳೆ ಯಾಜ್ಞಸೇನೆ || ವಿಹಿತವಲ್ಲ ಕುಳಿತಿ | ರುವುದು |
ಬಹೆನು ರಣಕೆ ನಾನೆ ||

ಬಲರಾಮ : (ಏಕ) ಬರಿದೆ ತಡಮಾಡದಿರು | ಬಲವ | ನೆರಹು ಜವದಿ ರಣಕೆ || ಮೆರೆವ ಯದುಸಮೂಹ | ವನ್ನು |
ಹೊರಡಿಸಯ್ಯ ಕ್ಷಣಕೆ ||

(ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ಯಾದವ ಬಲ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ , ಮೊದಲು ದ್ರೌಪದಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ವೀರನಹೆ ವೈಕುಂಠ ಖರೆ ಖರೆ | ನಾರಿ ಸೌಭದ್ರೆಯ ಸಹಾಯಕೆ || ಭೋರನಯ್ತುಂದಿರುವೆ
ಯದುವರಿ | ವಾರ ಸಹಿತ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಬೆಕ್ಕಿನಂದದಿ ಗೋಪಿಯರ ಮನೆ | ಪೊಕ್ಕು ಚೌರ್ಯದಿ ಪಾಲುಬೆಣ್ಣೆಯ ||
ಮುಕ್ಕಿದಂದವಿದಲ್ಲ ಸಮರವು | ಹಕ್ಕಿಗಮನ ||

(ಆಗ ಕೃತವರ್ಮನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕೃತವರ್ಮ : (ಏಕ) ಪೂತುರೆ ದ್ರೌಪದಿ | ಮಾತುಳಮರ್ದನ | ನೇತಕೆ ನಿಂದಿಸುವೆ || ನೂತನವಾದಭಿ | ಘಾತಕೆ
ನಿಲು ತವ | ರೀತಿಯ ಪರಿಕಿಸುವೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಏಕ) ಮುನಿನಾರದನಿಗೆ | ವನಿತೆಯನಿತ್ತಿಹ | ಬಿನುಗಲ್ಲವೆ ನೀನು || ಘನತೆಯನರಿತಿಹ |
ನನುವರದೊಳು ಗಣಿ | ಸೆನು ನಿನ್ನನು ನಾನು ||

ಕೃತವರ್ಮ : (ಏಕ) ಕಾಹುರದೊಳು ಬಲು | ಸಾಹಸದೋರುವ | ಬಾಹಿರತನವೇಕೆ || ನಾ ಹೆದರುವೆನೆಲೆ |
ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯಕೆ ನಡೆ | ಮೋಹರ ಬಿಡು ಜೋಕೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಏಕ) ಬಿಡು ಬಿಡು ಬವರಕೆ | ನಡೆತಂದೆನ್ನೊಳು | ನುಡಿಯದಿರೀ ಧರ್ಮ || ಕಡುಗಲಿಯಾದರೆ ಕೊಡು
ಸಂಗರವನು | ತಡೆಯದೆ ಕೃತವರ್ಮ ||

(ಯುದ್ಧ , ಕೃತವರ್ಮನು ಸೊಲುತ್ತಾನೆ , ಸಾತ್ಯಕಿಯು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ) ಎಲ್ಲಿಗಯ್ದವೆ ನಿಲ್ಲು ಸಾತ್ಯಕಿ ನಿನ್ನ || ಗೆಲ್ಲುವೆನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನಯ | ಮಲ್ಲಸಾಹಸ
ಬಲ್ಲೆಯ ||

ಕೃತವರ್ಮ : (ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ) ಏನೆಂದೆ ಯಾಜ್ಞಸೇನಿ ನಲ್ಲನೊಳು ಸಂ || ಧಾನಗೊಳದೆ ನವೀನ ಜಗಳವ |
ನೀನೆಸಗಿದುದು ಮಾನವೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ) ನೀತಿ ಪೇಳ್ವರೆ ತಾತ ನೀನೆನಗಲ್ಲ || ರೀತಿಯಿರಿಯದೆ ಮಾತನಾಡುವೆ |
ಕೋತಿಯಂದದಿ ಪಾತಕಿ ||

ಕೃತವರ್ಮ : (ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟ) ಒದರಬೇಡೆಲೆ ಸುದತಿ ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯಕೆ || ಬೆದರಿ ನುಡಿದರೆ ಮದದಿ ಕುಣಿವೆಯ |
ಸದೆವೆನೀಕ್ಷಣ ಕದನದಿ ||

(ಯುದ್ಧ , ಸಾತ್ಯಕಿಯು ಸೊಲುತ್ತಾನೆ , ಸಾಂಬನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಸಾಂಬ : (ಏಕ) ಮಾತುಲಾನಿ ನುಡಿ ಕೇಳು | ನಿನ | ಗೇತಕೆ ಪೌರುಷ ತಾಳು || ನೀತಿಯಲ್ಲ ಧುರವರರೆ | ಯದು |
ವ್ರಾತವ ಗೆಲಿದೆಯ ಧಿರುರೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಏಕ) ಹರಿಯ ಕುಮಾರಕ ಸಾಂಬ | ನೀ | ನೊರೆಯುವುದೇಕೀ ಡಂಭ || ಕುರುವರನಣುಗೆಯ ವರಿಸಿ |
ಮಿಗೆ | ಸೆರೆಬಿದ್ದಿಹ ಬಲು ಸಹಸಿ ||

ಸಾಂಬ : (ಏಕ) ತೊಲತೊಲಗೆಲೆ ಪಾಂಚಾಲೆ | ರಣ | ದಲಿ ತೋರಿಸದಿರು ಲೀಲೆ || ಭಲದಿಂದೇನದೆ ಸ್ವಾರ್ಥ |
ಪತಿ | ಯಲಿ ಕಾದಿರುವೆ ನಿರರ್ಥ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಏಕ) ಜನನಿಯರೊಳು ಮನಮಾಡಿ | ತಾ | ತನ ಕೋಪಕೆ ಕಯ್ ನೀಡಿ || ಘನ ಶಾಪವ ಪಡೆದಿರುವೆ |
ನೀ | ನೆನಗೆ ಸುಖೋಫಯನೊರೆವೆ ||

(ಯುದ್ಧ , ಸಾಂಬನು ಸೊಲುತ್ತಾನೆ , ಮನ್ಮಥನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಮನ್ಮಥ : (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೊರೆ) ಅತ್ತೆ ಕೇಳ್ ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯವು | ಮಾಡುವರೆ ಹೇ | ಸುತ್ತಿದೆ ಮನ ಸತ್ಯವು ||
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರೊ | ಉತ್ತಮೆ ಗೆಯ್ದು ಮ | ಹತ್ತಾದ ದುಷ್ಟತ್ಯವು | ಏನ್ ಪಥ್ಯವು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ಧಿರುರೆ ಶಭಾಸೆನ್ನನು | ನೀನೇನೆಂದು | ಜರೆದೆ ಬಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನನು || ವಿರಹದಿ ಶಂಬರಾ |
ಸುರನ ಪಾಕಾಂಗನೆ | ಗೆರಕ ಕೂಡಿದ ಧೀರನು | ಸೈ ವೀರನು ||

ಮನ್ಮಥ : (ಅಷ್ಟ-2) ಬಿಡು ಬಿಡೀ ಶೌರ್ಯಗಳು | ಪರಾಕ್ರಮ | ನಡೆಯಲಾರದು ಎನ್ನೊಳು || ಪೊಡವಿಯೊಳಿಹ
ಮುನಿ | ಗಡಣವೆನ್ನಲಿಗೆ | ನಡುಗುವರ್ ಭೀತಿಯೊಳು | ನೀನಿದ ಕೇಳು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ಯೋಗಿಗಳ್ ಬೆದರ್ವರೆಂದೆ | ಕಪದಿಯು | ತಾಗಿ ಪೂಶರವ ಹಿಂದೆ || ರಾಗದಿಂದೆಸೆಯಲು
| ದ್ಯೋಗಿಸಲರಿ ಗಣ್ಣಿಂ | ದಾಗ ನಿರ್ಗತಿಗೆ ಸಂದೆ | ಏ ಹಂದೆ ||

(ಯುದ್ಧ , ಮನ್ಮಥನು ಸೊಲುತ್ತಾನೆ , ಬಲರಾಮನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಬಲರಾಮ : (ಮಟ್ಟೈ) ಧಿರುರೆ ಧಿರುರೆ ಕೃಷ್ಣ ಸಮರಕೆ|ನಿಲ್ಲಿಗ ನಿನ್ನ | ಗರುವ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡುವೆ ನಿಮಿಷಕೆ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಮಟ್ಟೈ) ನೋಡು ನಿನ್ನ ಬಲವನಿನ್ನು | ರೂಢಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದುದನ್ನು || ಗಾಢ ಪಂಥವೇಕೊ ನಿನಗೆ | ಪಾಡೆ ನೀನು ಬವರದೊಳಗೆ ||

ಬಲರಾಮ : (ಮಟ್ಟೈ) ಅಲ್ಪ ಬಲರ ಗೆಲಿದು ರಣದಿ | ಜಲ್ಪಿಸದಿರು ಕಡುಹ ಕ್ಷಣದಿ || ಬಲ್ಪಿನಿಂದ ಮುರಿದು ನಿನ್ನ | ತಲ್ಪಿಸುವೆನು ಜವಗೆ ಮುನ್ನ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಮಟ್ಟೈ) ಹರಿಯ ಕೂಡೆ ಭಾಷೆ ನುಡಿದು | ಮರುತಸುತನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದು || ಧುರದಿ ಸೋತು ಬಂದುದರಿವೆ | ತೆರಳು ನಿನ್ನ ಗರ್ವ ಮುರಿವೆ ||

(ಯುದ್ಧ , ಬಲರಾಮನು ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಕೃಷ್ಣನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಅದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ || ಸಾನುರಾಗದೊಳಂದು ವಿಷ್ಣು | ಕ್ಷೇನನಚ್ಚರಿವಡುತ ಬವರಕೆ | ತಾನೆ ಬಂದಿದಿರಾಗಿ ಭಗಿನಿಯೊಳೊರೆದನಿಂತೆನುತ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಏನೆ ಭ್ರಮರಭಾಸೆ ಯಾಜ್ಞ | ಸೇನೆ ಕೋಪವೇಕೆ | ಮಾನವುಳ್ಳ ಸತಿಯಿರಿಗೆ ನಿ | ಧಾನವಲ್ಲ ಜೋಕೆ || ಸಾನುರಾಗದಿಂದ ಯದುವಿ | ತಾನವಲ್ಲ ಮುರಿದೆ | ನೀನೇನರಿಯದವಳೆ ನಮ್ಮೊ | ಳೀ ನಿರೋಧ ಬರಿದೆ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಜಂಪೆ-2) ಮಾಧವನೆ ಲಾಲಿಸು ವಿ | ನೋದದಿಂದೆನ್ನ ನುಡಿ | ಈ ಧನಂಜಯ ತಾ ವೃ | ಕೋದರನೊಳಿಂದು || ಕಾದಿ ಸೋಲಿಸೆ ನರನ | ಭೇದಿಸಿದರಿಂದ ನಿನ | ಗಾದುದೇ ಕೊರತೆ ಪೇ | ಳೈ ದಯಾಸಿಂಧು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ನಾಗವೇಣಿ ವರನೊಳ್ ಮಾಡ | ಲಾಗದಿಂತು ಮುನಿಸು | ತ್ಯಾಗ ಭೋಗ ಪತಿಯಿಂದಲೈ | ರಾಗದಿ ನೀ ಗ್ರಹಿಸು || ಪೋಗಲದು ಸುಭದ್ರೆಯಳನ | ಭ್ಯಾಗಮದೊಳು ನೀನು | ತಾಗಿ ಬಹಳ ಭಂಗಬಡಿಸ | ಲಾಗಿ ಬಂದೆ ನಾನು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಜಂಪೆ-2) ಅಣ್ಣ ಕೇಳ್ ಸೌಭದ್ರೆ | ಬಣ್ಣದಿಂದೆನ್ನೊಡನೆ | ಹಣ್ಣಿದಳು ಧುರವ ಮು | ಕೃಣ್ಣನಂದದೊಳು || ಮಿಣ್ಣನಾಕೆಯ ಗರ್ವ | ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸಿದೆನದ | ನೆಣ್ಣದಿರು ಮನದಿ ಪೂ | ಗಣ್ಣ ಪಿಂತೆರಳು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ತರುಣಿರನ್ನೆ ಕೇಳು ಪಿಂತೆ | ದುರುಳ ದುಶ್ಯಾಸನನು | ಭರದಿ ನಿನ್ನನೆಳೆದು ನೀನು | ಟ್ಪಿರುವ ದುಪ್ಪಟೆಯನು || ಧರಧರನೆ ಸೆಳೆಯಲು ಬೆದರಿ | ಸ್ಮರಿಸೆ ಮನದೊಳೆನ್ನ | ಮೆರೆವ ಮಾನ ಪೊರೆದುದನ್ನು | ಮರೆತೆಯಾ ನೀ ಮುನ್ನ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಜಂಪೆ-2) ವನರುಹಾಕ್ಷನೆ ನಿನ್ನ | ತನಯ ಕಂದರ್ಪನಿಗೆ | ದಿನವೆಂಟರೊಳು ಮದುವೆ | ಯನು ಮಾಳ್ವೆನೆಂದು || ವನಿತೆಯೊಳೊರೆದನ್ನ | ನೆನೆಯಲಾ ಕಮಲನೃಪ | ತನುಜೆಯಳ ನೊದಗಿಸಿದು | ದನು ಯೋಚಿಸಿದು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ) ಬಿಡು ಬಿಡು ಶೌರ್ಯವ ತಂಗಿ | ರಣ | ಕಡೆಗೊಡದಿರು ಭದ್ರಾಂಗಿ || ಹಿಡಿ ಕಾರ್ಮುಕ ತೊಡು ಶರವ | ತಡೆ | ಗಡಿದಿಳುಹುವೆ ತವ ಶಿರವ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಏಕ) ಸಾರಲವೋ ಗೋವಳನೆ | ಬಡಿ | ವಾರವಿದೇಕೆನ್ನೊಡನೆ || ಗಾರುಗೆಡದಿರಲೊ ರಣದಿ | ದಧಿ |
ಚೋರನೆ ತೊಲಗೀ ಕ್ಷಣದಿ ||

(ಯುದ್ಧ , ಕೃಷ್ಣನು ಸೊಲುತ್ತಾನೆ , ಚಕ್ರವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಹಂಗಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಬ್ರ) ಸಾರಸಾಕ್ಷನೆ ಕೇಳು ತನ್ನ ವಿ | ಚಾರಿಸದೆ ರಣವೆನಗಿದೆಯ ಗಂ | ಭೀರವಾದ ಸುದರ್ಶನಕೆ
ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದಾಯಿತಲ || ತೋರು ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನೆಂ | ದಾ ರಮಣಿ ಜರೆಯಲ್ಲೆ ||

(ದ್ರೌಪದಿ ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನು ಶಂಕರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಚೌತಾಳ) ಬಾ ಶಂಕರ ಪರ | ಮೇಶ ದಿಗಂಬರ | ಕ್ಲೇಶವಿನಾಶ ಸು | ರೇಶ ನಮಿತ ಜಗ || ದೀಶ ಪಿನಾಕಿ
ಮ | ಹೇಶ ತ್ರಿಯಕ್ಷಗಿ | ರೀಶ ಭಯಂಕರ ದೋಷವಿದೂರ ಧ || ನೇಶಪ್ರಿಯ ಕುಸು | ಮೇಶಾಂತಕ ಭೂ | ತೇಶ
ಕಪರ್ದಿ ಬಿ | ಲೇಶಯಭೂಷ ಪ || ರೇಶ ಜಟಾಧರ | ಪೂಷಜವೈರಿ ಉಮೇ | ಶ ಭೀಮ ನಭ | ಕೇಶ ಸದಾಶಿವ | ಬಾ
ಬಾ ಬಾ ||

(ಈಶ್ವರ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಅಬ್ರ) ಮಹಿತಳಾಧಿಪ ಲಾಲಿಸೀ ತೆರದಿ ಖಗರೂಢ | ನಹಿಭರಣನಂ ಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಕೆ ಕೈಲಾಸದೊಳ್ |
ಮಹದೇವನರಿತು ಶೂಲವ ಕರದಿ ಪಿಡಿದು | ವಹಿಲದಿಂ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕಯ್ಯಂದನು ||

ಈಶ್ವರ : (ಏಕ) ಶಂಕೆಯೇನಯ್ಯ ವಿಷ್ಣು | ಜನಾರ್ದನ | ಪಂಕಜಲಾದ್ರಿಜಿಷ್ಣು || ಕಿಂಕರನುತ ಸುರ |
ಸಂಕುಲರಕ್ಷಭ | ಯಂಕರದಾನವ | ಬಿಂಕವಿಮರ್ದನ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳೆನ್ನ ನುಡಿಯ | ನೆಲೆ ಸಾಂಬ | ಪಾಂ | ಚಾಲೆಯ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದಿರವ | ನೆಲೆ
ಸಾಂಬ || ಭಾರತಾನೀಕ ಧುರದೊ | ಳೆಲೆ ಸಾಂಬ | ಗೆಲ್ಲ | ರಾರೆನುತ ಹರೀಂದ್ರಜಾತ | ರೆಲೆ ಸಾಂಬ ||

(ಕೃಷ್ಣ ತೆರಳಿದ ಮೇಲೆ ಈಶ್ವರನು ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿ ನಿಂತು , ಭೃಕುಟ-ಭೃಂಗಿಯರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ತೈತ್ತೈತ್ತೈತ್ತೈ.... ,
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ , ಗಣಪತಿ ಮತ್ತು ಷಣ್ಮುಖರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಅಬ್ರ) ಕುಂಜರಾವತಿನಾಥ ಕೇಳೈ | ಕಂಜನೇತ್ರನೊಳಿಂತುಸಿರಿ ಮೃ | ತ್ಯಂಜಯನು ಕಳುಹಿದನು
ಪ್ರಮಥಗಣಗಳನು ಧುರಕೆ ||

ಭೃಕುಟ : (ತತ್ತತ್ತೈ) ಏತಕೆನ್ನನು ಕರೆಸಿದೆ ನೀನೀ | ತತುಕ್ಷಣದಲಿ ಧೊರೆಯೇ || ಏನೆನಗಪ್ಪಣೆ ಬೋರನೆ
ಒರೆಯೆನೆ | ದೇವೇಶನು ನುಡಿದ ||

ಭೃಂಗಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ದೇವ ದೇವನೆ ಪೇಳಿರೆಮ್ಮನು | ಕರೆಸಿದಂದವ ಬೋರನೊರೆಯಿರಿ || ಹೀರಲೇ
ಶರಧಿಯನು ಸೂರ್ಯನ | ನೇರಿ ಕೆಳತರಲೇ ||

(ಭೃಕುಟ-ಭೃಂಗಿಯರನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ , ಮೊದಲು ಭೃಕುಟಿಯು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಭೃಕುಟ : (ಮಟ್ಟಿ,ಅಷ್ಟ-2) ನಿಲ್ಲ ನರಸತಿ | ನೀ | ನೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುತಿ || ಸಲ್ಲದೀಗ ತೋರ್ಪೆ ಬವರ | ದಲ್ಲಿ
ದುರ್ಗತಿ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಮಟ್ಟಿ,ಅಷ್ಟ-2) ಆರು ನೀನೆಲಾ | ಬಲು | ಶೂರನಹೆ ಭಲಾ || ಮಿರಿ ಕಲಹ ಕಟ್ಟಿದಾತ | ನಾರು
ಹೇಳಲಾ ||

ಭೃಕುಟಿ : (ಮಟ್ಟಿ,ಅಷ್ಟ-2) ಪುರವಿನಾಶನು | ಕಳುಹಿ | ಸಿರುವ ತನ್ನನು || ಮೆರೆವ ಭೃಕುಟಿಯನುವ ಪೆಸರು | ತರಿವೆ ನಿನ್ನನು ||

(ಯುದ್ಧ , ಭೃಕುಟಿ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಭೃಂಗಿಯು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಭೃಂಗಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಫಡ ಫಡಂಗನೆ ಕೇಳು ಭೃಕುಟಿಯ | ತಡೆದು ಜಯಿಸಿದ ಪಿತೃ ಮಸ್ತಕ || ಕಡರಿರುವುದನು ನಿಲಿಸಿಬಿಡುವೆನು | ತಡೆಯದಿಂದು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಸಾಕು ಸಾಕೆಲೊ ಭೃಂಗಿ ನೀ ಬರಿ | ದೇಕೊರೆವೆ ಜಯ ದೊರಕಲಾರದು || ಪೋಕತನ ನಿಲಿಸುವೆನು ನಡೆ ನಡೆ | ಜೋಕೆಯಿಂದ ||

ಭೃಂಗಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕೆಡದಿರೆಂದಾಡಿದರೆ ನೀನೊಡ | ಬಡದೆ ನುಡಿಯುಲ್ಲಂಘಿಸುವೆ ಶಿರ || ಕಡಿವೆ ಖಡ್ಗದೊಳೀಕ್ಷಿಸೆನ್ನಯ | ಕಡುಹುಗಳನು ||

(ಯುದ್ಧ , ಭೃಂಗಿ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಗಣಪತಿ ಮತ್ತು ಷಣ್ಮುಖರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ , ಅಬ್ರಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನು ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಅಬ್ರ) ಧಾರಿಣೀಪಾಲಕನೆ ಲಾಲಿಸು | ನಾರಿ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಯ ಕಡುಹ ಪು || ರಾರಿ ಕಾಣುತ ವೀರಭದ್ರನ ಕರೆಯಲಾ ಕ್ಷಣದಿ ||

(ವೀರಭದ್ರನು ಬರುತ್ತಾನೆ)

ವೀರಭದ್ರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕೋರೆದಾಡೆಯ ಕೆಂಜಡೆಯ ಕೆಂ | ಪೇರಿದಕ್ಷಿ ಕರಾಳವದನದಿ || ಭೋರಿಡುತ ನಡೆತಂದು ರೋಷದಿ ನುಡಿದನಯ್ಯಂಗಿ ||

ವೀರಭದ್ರ : (ಜಂಪೆ-2) ಏಕೆನ್ನ ನೆನೆದೆ ತಾತ | ಪೇಳ್ ಮನದ | ವ್ಯಾಕುಲವ ಸುಪ್ರಖ್ಯಾತ || ಲೋಕ ಮೂರನು ಸುಡುವೆನು | ಸಪ್ತರ | ತ್ನಾಕರದ ನೀರ್ಗುಡಿವೆನು ||

ಈಶ್ವರ : (ಜಂಪೆ-2) ಬಾ ಮಗನೆ ವೀರಭದ್ರ | ಸಲಿಸು ಮಮ | ಕಾಮಿತವ ಗುಣಸಮುದ್ರ || ಕಾಮಿನೀಮಣಿ ದ್ರೌಪದಿ | ಗಣರ ನಿ | ನಾಮಗೆಯ್ಯಳು ಬವರದಿ ||

ವೀರಭದ್ರ : (ಜಂಪೆ-2) ಕೊಡು ನೇಮ ತನಗೆನ್ನಲು | ಅಪ್ಪಣೆಯ | ಮೃಡನೀಯೆ ಭಟನಾಗಲು || ಕಡುಗಿ ವೀರಾವೇಶದಿ | ನಡೆತಂದು | ಮಡದಿಗಿಂದನು ರೋಷದಿ ||

(ವೀರಭದ್ರನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ವೀರಭದ್ರ : (ಮಟ್ಟಿ) ಭಲಭಲರೇ ನಾರಿ | ನಿಲು ದ್ರುಪದಕುಮಾರಿ || ಪ || ಕೇಳುರುಣಿಯೆ ನಿನ್ನನು ಕೊಂ | ದಾಳನ ತೋರಿದರೆ || ತಾಳಾಳಿದು ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯದ | ಗೋಳ್ ತಟ್ಟುವುದರರೇ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಮಟ್ಟಿ) ನಿಲ್ಮದನಾರಿಕುಮಾರಕ | ನಲ್ಮೆಯೊಳೆನ್ನಿದಿರು || ಗಾಲ್ಮೇಲ್ಮಮಾಡುವೆ ರಕ್ತದ | ಬಲ್ಮೆಯನುಸಿರದಿರು ||

ವೀರಭದ್ರ : (ಮಟ್ಟಿ) ತೋರ್ಬಲುಹೆನ್ನನು ಗೆಲುವವ | ರಾಭುವನದಿ ಹೇಳು || ದೂರ್ಬೇಡೀಕ್ಷಣ ನಿಲಿಸುವೆ | ಕಾರ್ಬಾರನು ತಾಳು ||

(ಯುದ್ಧ , ವೀರಭದ್ರನು ಸೋತ ನಂತರ ಈಶ್ವರ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು , ತಾನೇ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಈಶ್ವರ : (ಅಬ್ರ) ಭೂಪ ಕೇಳಿಂತಾಗ ಕೃಷ್ಣೆಯ | ರೋಷದುರುಬೆಗೆ ವೀರಭದ್ರನು || ತಾ ಪಿರಿದು ಮೌನದಲಿ
ಮಲಗಿರಲಾಗ ಶಂಕರನು || ಈ ಪರಿಯ ಕಂಡಾ ತ್ರಿಶೂಲವ | ಕೋಪದಲಿ ಧರಿಸುತ್ತ ನಡೆತರಲು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ಶರ್ವನೆಂಬವನೆ ನೀನು | ನಿನ್ನಣುಗರ | ಗರ್ವವ ಮುರಿದಿಹೆನು || ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತೀರ |
ದಿವ ತ್ರಿಶೂಲಕೆ | ಸರ್ವಧಾ ಬೆದರೆ ನಾನು ||

ಈಶ್ವರ : (ಆದಿ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ವರಗಂಜದಿರುವ ನಾರಿ | ಮತ್ತಾರ್ಗ ಹಿಂ | ಜರಿವೆ ನೀ ದೊಡ್ಡ ಮಾರಿ ||
ಒರೆಯಲಿನ್ನೇನು ತೈ | ಧರಣಿಯೊಳಿರುವಂಥ | ತರುಣಿಯರೊಳು ವಿಕಾರಿ ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ಇರುವುದ್ಯಾರೊಳು ವಿಕಾರ | ವೆಂಬುದನು ನಿ | ಧರಿಸೀಗ ಗೌರೀ ನೀರ ||
ವರರುಂಡಮಾಲವ | ಧರಿಸಿದು ಭಸ್ಮ ಮೆ | ತಿರುವೆ ಶರೀರ ಪೂರ ||

ಈಶ್ವರ : (ಅಷ್ಟ-2) ಮಹಿಯ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆದು | ಸರ್ವಾಂಗದಿ | ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿಹೆ ಬಿರುದು ||
ಸಹಸದೋರಿದರೀಗ | ದಹಿಸಿಬಿಡುವೆ ಹುತ | ವಹಲೋಚನವ ತೆರೆದು ||

(ಯುದ್ಧ , ಈಶ್ವರ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಈಶ್ವರನ ಪಕ್ಷ ವಹಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿ ಬಂದು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಪಾರ್ವತಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ನಿಲ್ಲು ದ್ರೌಪದಿ ಪೋಪುದೆಲ್ಲಿಗೆ | ರಣ | ದಲ್ಲಿ ಬೆದರೆ ನಿನ್ನ ಜಲ್ಲಿಗೆ || ನಲ್ಲನೊಳ್
ಸೆಣಸಿದಂತಲ್ಲಿದು | ನಿನ್ನ | ಬಲ್ಲವಿಕೆಯು ತನ್ನೊಳ್ ಸಲ್ಲದು ||

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ಕಂದರ್ಪಾರಿಯ ಸತಿ ಬಂದೆಯ | ಹವ | ಕಿಂದೆನಗಿದಿರಾಗಿ ನಿಂದೆಯ || ಚಂದವಾಗಿಹುದು
ನಿನ್ನಂದವು | ಭರ | ದಿಂದ ತೋರಿಸುವೆ ನಿರ್ಬಂಧವು ||

ಪಾರ್ವತಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ತರುಣಿ ಲಾಲಿಪುದಿಂದು ಹರಿಯೊಳು | ಕರಿ | ಧುರವೆಸಗುತ್ತಲಿ ಧರೆಯೊಳು || ಇರುವುದೆ
ಬಿಟ್ಟು ಸಂಗರವನು | ನೀ | ತೆರಳು ನಾ ಕಾಳಿಯಾಗಿರುವೆನು ||

(ಯುದ್ಧ , ಯುದ್ಧದ ನಡುವೆ ಇವಳು ಸೌಮ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾದಿದರೆ ಸೋಲುವವಳಲ್ಲ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದ ದ್ರೌಪದಿಯು ಚಂಡಿಯ
ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬಂದು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ದ್ರೌಪದಿ : (ಅಬ್ರ) ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಕೇಳು ಸಮರದಿ | ಮೆರೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಂತು ದ್ರೌಪದಿ |
ಭರದಿಯಾಲೋಚಿಸಿದಳಿವಳೊಳು ಸೌಮ್ಯರೂಪಿನಲಿ || ವರುಷ ಸಾಸಿರ ಕಾದಿದರೆ ಗೆಲ | ಲರಿದೆನುತ ಚಂಡಿ
ಸ್ವರೂಪವ | ಧರಿಸಿ ಭೋಗುಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದಿರಾದಳಾ ಕ್ಷಣದಿ ||

ಪಾರ್ವತಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಚಂಡಿರೂಪದಿ ಬರಲು ದ್ರೌಪದಿ | ಕಂಡದನು ಶರ್ವಾಣಿ ಖತಿಯಲಿ ||
ಡೆಂಡಣಿಸುತುಸಿರಿದಳು ತಾನು | ಧ್ವಂಡತನದಿ ||

ಚಂಡಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಧಿರುರೆ ಶಾಭಾಸುರೆ ಮಖೋದ್ಭವೆ | ತರಹರಿಸದಿರು ಘೋರರೂಪವ || ಧರಿಸಿ
ಬಂದಿದಿರಾದೆ ಮನಕಾ | ಶ್ಚರಿಯವಾಯ್ತು ||

(ಯುದ್ಧ , ಯುದ್ಧದ ನಡುವೆ ಪಾರ್ವತಿಯು ಅವಳ ಘೋರ ರೂಪಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತಾನೂ ಕೂಡಾ ಮಹಾಕಾಳಿಯ ರೂಪ ಧರಿಸಿ
ಬಂದು ಚಂಡಿಯನ್ನು ಇದರಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಕಾಳಿ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತಾಳೆನುತ್ತ ಭವಾನಿ ಬಳಿಕ ಕ | ರಾಳಮುಖಿಯಾಗುತ್ತಲೆ ಮಹಾ || ಕಾಳಿಯಾಕೃತಿ
ಧರಿಸಿನಿಂದಳು | ಪೇಳಲೇನು ||

(ಯುದ್ಧ , ಯುದ್ಧದ ನಡುವೆ ನಾರದ ಬಂದು ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ)

ನಾರದ : (ವಾರ್ಧಕ) ಭಾಪುರೇ ಚೋದ್ಯಮಿದು ಚಂಡೀ ಮಹಾಕಾಳಿ | ರೂಪದೊಳ್ ಶೌರ್ಯದಿ ಸಹಸ್ರಾಬ್ಜ
ಕಾದಲು ಜ | ಯಾಪಜಯ ನಿಮಗೆ ಹೊದ್ದುವುದುಂಟೆ ಸಾಕೀ ಸಮೀಕ ಬಿಡಿ ಕ್ರೋಧವೆಂದು ||

(ಮೊದಲಿನ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ , ಅದರಂತೆ ಚಂಡಿ-ಕಾಳಿಯರು ಪುನಃ ದ್ರೌಪದಿ-ಪಾರ್ವತಿಯರಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ)

ನಾರದ : (ಜಂಪೆ-2) ಕೇಳಿರೆಲ್ಲವರಿಂದು | ತಾಳದಿರಿ ಸಿಟ್ಟು || ಕಾಳಗವ ಬಿಡಿ ಸಾಕು | ಪೇಳುವೆನು ಗುಟ್ಟು ||
ಭಾರತಾರಣ ಗೆಲ್ಲ | ರಾರೆನುವ ಸಂಶಯ ನಿ | ವಾರಿಸುವೆನಿದರನು ವಿ | ಚಾರಿಸಿರಿ ಮನದಿ ||

ನಾರದ : (ಜಂಪೆ-2) ಮಾರಪಿತನ ಸುದರ್ಶನ | ಸಕಲ ರಿಪು | ವಾರ ಕೊಂದು ಕೃತಾಂತನ | ಪುರಕಟ್ಟ | ಲಾ
ರಸಾಧಿಪ ದ್ರುಪದನ | ತನುಜೆಯು | ಬೈರಿ ಕೋಪದಿ ಚಿದ್ವನ || ಚಂಡಿಯಾ | ಕಾರ ಧರಿಸಿದು ರಕ್ತ | ಧಾರೆಯಂ
ಕುಡಿಕುಡಿದು | ಭೂರಿ ವಿಕ್ರಮದಿಂದ | ತಾ ರಂಜಿಸಿದಳಂದು ||

ನಾರದ : (ಜಂಪೆ-2) ಹರಿಯ ಚಕ್ರದ ಬಲದಿ | ತರುಣಿಮಣಿ ದ್ರೌಪದಿಯು || ಧುರ ಗೆಲ್ಲಳೆಂದು ನಿ |
ಧರಿಸಿರೆಲ್ಲವರು ||

(ರಗಳೆ) ನಿನಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲು ಈ ತ್ರಿಭುವನದೊಳ್ಳಾರು | ಅನಿಮಿಷಾರ್ಚಿತ ಚರಣೆ ಅನಿಮಿಷಾರ್ಚಿನಿಯೇ ||
ಧರಣಿ ಘನವೆಂಬೆನೆ ಉರಗೇಂದ್ರನಾಧಾರ | ಉರಗ ಘನನೆಂಬೆನೆ ಗರುಡನಾಹಾರ || ಗರುಡ ಘನನೆಂಬೆನೆ
ಹರಿಗೆ ವಾಹನನಾದ | ಹರಿಯು ಘನನೆಂಬೆನೆ ಶರಧಿಯೊಳಗಿಹನು || ಶರಧಿ ಘನವೆಂಬೆನೆ
ಒಡಬನುಪಟಳವಿಹುದು | ಒಡಬ ಘನನೆಂಬೆನೆ ಮೃಢನಯನ ತಾನಾತ || ಮೃಢನು ಘನನೆಂಬೆನೆ ಕಡೆಯ
ದಿಕ್ಕಿಲಿ ವಾಸ | ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದು ಘನ ಶಕ್ತಿ ||

* * * * *